

דם צעיר

ג'וליה פרמנטו חוזרת לזירת הפשע שהיא התבגרות בפרברים ומצליחה לשכנע שנערים כמו גיבורי 'כפר סבא 2000' קיימים באמת

כפר סבא 2000 // ג'וליה פרמנטו
מן וידעויות ספרים | 264 עמ'

ל כאורה, צריך להיות מתבגר כדי ליהנות מהספר הזה עד הסוף. ובעצם, להשתייך לזן מסוים של מתבגרים, בסגנון הגיבורים שלו. רגיי שים כסורפים קטנים לכל פרט במפת הגוף, של עצמם ושל זולתם, רוקא מפני שהם נתונים לשי ליטת הגוף הצעיר והמטרף הזה. צריך להימסך כמוהם לפציעות קטנות וגדולות, לטיפות דם במי חשבה ובמציאות, כאילו היו יצירת אמנות. הספר עושה כמיטב יכולתו להזכיר למי שכבר התבגר והתיישב איך נראים חיים כאלה, ובאותו זמן מר גייע. צלחת את נהר ההתבגרות, יצאת מכלל סכנה. למרות המעטפת המלגלגת שלו כלפי היומרות והעיוורון של גיבוריו הצעירים, 'כפר סבא 2000' ספוג הערצה לתרבות הנעורים. ניזון ממנה כמו צהר. גם גיבוריו, גם היוצרת שלהם, נחנים את עצמם ביחס לפנתאון דובר אנגלית וקצת עברית של רוקנאות נעורים אלימים, מיוסרים,

מנחמים וברכים זוהרים. נערה ונער בשם רפני ודה, הדמויות המרכזיות, מגיעים לתיכון. הם מתקבלים למגמת קולטע. עושים צעד ראשון של התקרבות למושא הערצתם: ניק קייב, משוררים מקוללים, קולטענים פורצי דרך. לכל אדם חי, ישראלי, נוסם, הם בום - מלבד לרצח הצעיר, בן עירם, שבדיוק עולה לכותרות.

רמות שולית בספר הנוכחי, מלכת הכיתה, עמדה במרכז 'ספארי', רומן הביכורים של פרמנטו, כאישה צעירה, תל-אכיבית. הספר הנוכחי מדגים איך גרי לים ומאיפה באים יצורי הנזנבל העירוני הקורד הזה. אבל שם הרומן לא מאפשר ניתוק מהזמן והמי קים. ב'96, ארבע שנים לפני נקדת ההווה של הספר - נרצח בפאתי כפר-סבא נער לפני גיוס. בשנת 2000 התגלה שרוצחו היו בני גילו, "בני טובים", ולא החשודים הצפויים מבחינת המשטרה והתקשורת. הספר נפתח בהארה שחורה של הגיבורים: אם העיר הרגילה, הייצוגית והישראלית כל כך, מגלה רמיו לעיירות אפלוליות, רחשות סוד, בטלוויזיה ובספרות - אולי גם בהם טמון זרע מפרחי הרע.

רוב הספר נמסר בלשון הווה, אבל מבהיר בדרך מים שונות שמדובר בסיפור מעובד ומפורש. קצת כמו שחזור פלילי. כשיבה לזירת הפשע שהוא התבגרות בפרברים. בטקס חניכה שעומד לצאת משליטה. כך, פרמנטו מושכת באף את הקורא, מבטיחה שכל פרט בסיפור יתקשר למהפך רדמי שי בשיאו. גם הגיבורים משחקים בניחוש עתידות, קריאה בקלפי טארוט. למה הם עתידים להפוך: לרוצחים צעירים? לערפרימו? לאנשים שיתעסקו באמנות? לאנשים רגילים, מיושבים וצפויים כמו הדייחם? בראשית הספר מתואר מבחן אומץ שנר תי - גניבה מחנות בקניון שבו הם שורצים - כרמו

יוני ליבנה

למבחן קיצוני שאליו יתרום הסיפור: שיקבע מבי חזנת הגיבורים אם הם שייכים להזמן או לקומץ הנבחרים, בעלי המוזה, המצולמים והבלתי נשכחים - שאליהם מסתפח הרצח היפה שגרל ממש לידם. אפשר לומר שהספר מהופנט לרעיון של אלי מות פרטית, ייחורית, אסתטית - בניגוד לאלימות הקולקטיבית שמכירים הגיבורים, כמו הקוראים היום: פיגועים ומבצעים צבאיים, הכשרה צבאית כחייל, כמחבל מתאבד. אבל הצנה רצינית של תכנון מתעלמת מהטון השליט בספר, ממשיכותו אל הקליל, המתוסרט, המנסיוני. לרגעים הוא מד כיר קומדיות נעורים שחורות בקולנוע: סרטים כמו 'מלכות הכיתה' מ'1989 או 'בלינג רינג' של סופיה סופולה מ'2013.

אם הגיבורים עוד מחקים מחוות של אידוניה, אכזריות ולידיקה מיצירות קולנוע וספרות - הסיפור הכתוב מדגים את יכולתה של פרמנטו להשתלט על השפה הפופית שמערבת אלימות, בוטות ארוטית והומור שחור. כמו שימוש מיומן בליפסטיק שהגיבורה עוד צריכה ללמוד ופרמנטו כבר למדה לתאר. קשה להמחיש באופן ספרותי

חד את ההתבגרות כהוויה של חוסר ועודף, בוטות ובשלות מדומה. לא פשוט להעמיד שילוב כזה של ז'אנרים ומסגרות עלילה: סיפור התבגרות פרברי, סאטירה על ניצני תרבות הסלבס בעידן אלקטרוני, דיוקן חצי מרוטזו של הסופרת כאישה צעירה, שחזור של מקום והיסטוריה קרובים. אבל הספר לרוב מצליח במשימה הזאת. גם הסגנון הכומר-גוני,

הנטייה המודגשת להימנע מבולשיט וסרבול לא הכרחיים, מאפשרים לבי לזע אותו במהירות במורד הנרון.

הספר בנוי בדרך כלל במתכונת של סצנות, מעורבות בסיכומים אירוניים מטעם מספר מבוגר, חיי צוני, שמוסר את מהשבות הגיבורים בדרך תמציתית, מוגזמת, עוקצנית

ובכל זאת מודהה. לפעמים זה עובר מעולה, כמין קומיקס ללא תמונות (הרם שלה מתחמם... הוריי דים בלחיים מתרחבים... הכבר מחליק למעונו של הבלבל). לפעמים הסגנון הזה יוצר רושם נמהר, חסר סבלנות. כאילו פרמנטו בעצמה לא עומדת בקצב של הדמויות, בחילופי מצב הרוח שלהן. לפעמים הדיאלוג בין הנערים קצת מקרטע. קשה כנראה לקלוט באופן עקבי לאופן שבו אמורים לדבר בני נוער, ילדי שמנת שחורה, בזמן ובמקום ההם, וגם לשמור על סגנונם הייחודי, הגס והמשכי, כיל, הילדותי והמתוחכם. אבל לרוב, גם בנקודות שבהן הספר נושק להוויה, פרמנטו מצליחה לשכנע נע שאנשים כאלה קיימים באמת, וגם עכשיו, הם מעשנים במהששה של תיכון נחשב, מפנטזים על שריפה בכל העיר. אולי בזכותה ובזכותם, אחרי כמה שנים טובות ללא עישון, אני מחזיק עכשיו ביד סיגריה ומצית. ●

ידיעות
אחרונות

מיקים ראשונים
מתוך צ'ראש
של נרזו שולץ
וכפר סבא
2000 מחכים
לכם באפליקציה

להורדה
APP STORE
GOOGLE PLAY

עוד 3 ספרים על נעורים
אלימים ופרברים

דג בבטן < אפרת דזון

טורפים של קיץ < ענת עיוהר

נערות למופת < שהרה בלאו